

Spojené štáty si pripomínajú smutné výročie: 20 rokov boja proti vymyslenému neviditeľnému nepriateľovi. Milióny zavraždených ľudí, ukradnuté bilióny dolárov

- CZ24 News | 8. září 2021

USA: Spojené štáty sa pripravujú na smutné výročie - 20 rokov od teroristického útoku z 11. septembra. Táto apokalyptická udalosť, režirovaná neznámymi scenáristami podľa všetkých kánonov hollywoodského katastrofického filmu, sa stala dôvodom, prečo americká vláda vyhlásila vojnu medzinárodnému terorizmu a začala ozbrojenú intervenciu v iných krajinách

Dielo okamihu - lietadlá narážajú do dvojčiek, ľudia skáču z horných poschodí, len aby nezhoreli zaživa, padajú súčasne tri mrakodrapy (aj keď sa zdalo, že do tretieho nikto nenarazil) - a medzinárodné spoločenstvo dalo Američanom mandát k boju proti teroristom po celom svete. Odvtedy uplynulo takmer dvadsať rokov. Môžeme zhrnúť výsledky.

Na slávnej Brownovej univerzite v Spojených štátoch spočítali, že počas tejto doby bolo v krajinách okupovaných Američanmi zabitých najmenej milión ľudí. Nita Crawfordová, spoluzakladateľka univerzitného projektu Cena vojny, zdôrazňuje, že ide o „**obrovské podhodnotenie**„.

Počet obetí zahŕňa iba tých, ktorí boli zabití priamo počas stretov. Nie sú tu započítaní ľudia, ktorí zomreli v dôsledku rôznych vojnových pohrôm, ako sú hlad, smäd, choroby a nedostatok lekárskej starostlivosti spôsobený úplným zničením infraštruktúry.

Podľa odhadov iných aktivistov za ľudské práva bolo obetí na životoch oveľa viac. Lekári pre sociálnu zodpovednosť napríklad spočítali, že len v Afganistane, Iraku a Pakistane bolo v rokoch 2001 až 2015 zabitých približne milión ľudí.

Zaujímavá je štruktúra úmrtí, ktorá sa odráža v správe Brownovej univerzity: 387 tisíc mŕtvych ľudí boli civilisti, asi 200 tisíc miestnych vojakov bojujúcich na strane Američanov a viac ako 300 tisíc miestnych partizánov, ktorých Američania nazývali „**teroristami**„. Nita Crawfordová pripúšťa, že väčšina ľudí, ktorí boli posmrtné považovaní za teroristov, boli obyčajní civilisti.

Stojí za zmienku, že v priebehu „**vojny proti teroru**“ padlo asi sedem tisíc amerických vojakov a asi osem tisíc žoldnierov. Teda takmer stokrát menej ako obyvateľov okupovaných krajín. Ponúka sa otázka: a na čo dalo medzinárodné spoločenstvo vo svojej dobe Američanom mandát?

Nie, prezident George Bush vôbec nehovoril, že jeho armáda bude vykonávať genocídu civilistov. Prisahal, že Američania vybudujú v Iraku, Afganistane a všade inde „**národné demokratické štáty**„. Všetkým sa zdalo, že najbohatšie krajiny sveta k tomu majú všetky možnosti. Keď Štáty chcú byť svetovým policajtom, tak nech sú.

Predpokladalo sa, že Američania vstúpia na územie problémových krajín, zlikvidujú skutočné teroristické skupiny a začnú priťahovať k spolupráci silných miestnych politikov, aby s ich pomocou pomaly reformovali štáty. Napríklad očividným krokom by bolo pozvať do Afganistanu bývalého kráľa

Záhira Šáha. Bol veľmi populárny a mohol by zjednotiť krajinu.

Ale nie, Američania to neurobili. Zahájili negatívny výber medzi miestnymi politikmi. K moci, samozrejme veľmi relatívnej, sa mohli dostať len tí najskorumpovanejší, najmenej nadaní a najnenávidenejší ľudia. Zjednodušene povedané národní zradcovia.

Hlavnou starostou posledného prezidenta Afganistanu Ašrafa Ghaního bolo v auguste dostať sa zo zeme čo najrýchlejšie. Jeho ochranka rýchlo napchala vrecia dolárov do štyroch áut a helikoptéry. Z helikoptéry sa doláre vysypali. Historický okamih národného vodcu, fakt super.

V skutočnosti jedinou starostou amerických partnerov bolo uvrhnúť okupované územie do totálneho chaosu a potom profitovať z akejkoľvek nezákonnej činnosti – obchodovať s drogami, predávať tam svoje zbrane.

Tá istá Brownova univerzita spočítala, že Spojené štáty vynaložili na „**vojnu proti terorizmu**“ viac ako osem biliónov dolárov. To je veľmi veľké číslo. Formálne išli peniaze na rozvoj okupovaných území. Ale ako vidíme, nedostali sa tam. Irak a Líbya sa topia v biede. V Afganistane hladuje tretina obyvateľov. Veľké krádeže z rozpočtu by mohli byť predmetom zaujímavých kriminálnych prípadov.

A nielen to – po tom, čo tam vstúpili Američania, sa Afganistan premenil v obrovské drogové laboratórium. Zaisťuje 90 percent svetovej produkcie heroínu. Afganci predpokladajú, že leví podiel zisku z obchodu s drogami ide práve americkým bezpečnostným silám. To znamená, že bilióny investícií boli jednoducho strčené do súkromných vreciek a vrátené do USA so ziskom.

Áno, ale čo terorizmus? Veď všetko začalo kvôli boju s ním. Ale počet teroristických útokov v Afganistane, Iraku a Líbyi počas tejto doby rádovalo stúpol a jednoducho sa zmenil v občiansku vojnu všetkých proti všetkým. Namiesto sľubovaných národných štátov vznikli územia, kde medzi sebou bojujú jednotlivé kmene, klany a banditské formácie. Miesto západnej demokracie je tam čistý stredovek s mučením, mimosúdnyimi popravami, masovými čistkami, šikanovaním žien, detí a menších.

S vodcami organizácií, ktoré boli vyhlásené za teroristické, udržiavajú americkí vojaci pomerne komplikovaný vzťah. Najprv uväznili vodcu Talibanu. Potom ho náhle prepustili z väzenia a dnes títo ľudia vchádzajú do Kábulu a stoja na čele afganskej vlády.

Banditov z IS kryla americká armáda počas stretov v Sýrii. Ruskí vojaci a diplomati o tom neraz hovorili. Skrátka „**vzťahy na vysokej, vysokej úrovni**„.

Celá „**vojna proti terorizmu**“ sa scvrkla na fakt, že Američania rozdelili krajinu na dve polovice a poštvovali svojich stúpenecov proti miestnym partizánom. Vybrané miestne „**elity**“ starostlivo kontrolovali proces. V tomto krvavom chaose americký biznis, ozbrojené sily a vojenský priemysel vytvárali zisky po celé desaťročia. Obyčajní Američania tiež niečo získali: vojenské továrne fungovali ako hodinky, rozvíjal sa obranný priemysel, po amerických zbraniach bol na svetovom trhu veľký dopyt.

Stálo to životy nevinných ľudí. Americká ekonomika doslova menila krv na doláre a žila z drancovania územia. Americkí politici si toho všetkého boli dobre vedomí. V roku 1996 sa moderátorka CBS spýtala Madeleine Albrightovej:

„**V Iraku** (v dôsledku amerických sankcií – pozn. red.) **podľa údajov UNICEF zomrelo asi pol milióna detí. To je viac ako v Hirošime. Naozaj to stálo za to?**“ “ Ťažká voľba,“ odpovedala Albrightová. „**Ale áno, stálo to za to.**“

Pred niekoľkými rokmi už neboli iracké deti zabíjané americkými sankciami, ale americkými gulkami. A doslova v týchto dňoch americká bomba vyhodila do vzduchu auto v Kábule. Pravdepodobne bolo zamínované. Explózia zabila až dvadsať obyvateľov Kábulu, ktorí boli blízko. Bolo medzi nimi šesť detí. Najmladšie dievčatko malo dva roky.

„**Svetový policajt**“ čoraz viac pripomína hrdinu knihy „Beznádej“ od Stephen Kinga – policajta posadnutého démonom, ktorý zabíja všetkých okolo. Američania považujú spisovateľa za fantastu, ale v skutočnosti je absolútne realistický.

Zločiny spáchané americkou armádou v priebehu takzvanej vojny proti terorizmu si samozrejme zaslúžia dôkladné medzinárodné vyšetrovanie. Spojené štáty sa vo svojej dobe veľmi obozretné vyhýbali účasti v práci Medzinárodného trestného súdu. Organizácie pre ľudské práva a mimovládne organizácie po celom svete však naďalej píšú hroznú kroniku americkej okupácie. To je naša spoločná povinnosť voči obetiam.

A je na čase, aby bol svetový policajt urýchlene poslaný do výslužby. Momentálne je Rusko jediným záchrancom národov pred demokratizáciou prostredníctvom amerických Tomahawkov. Ruská armáda zastavila „**riadený chaos**“ v Sýrii. Ruskí diplomati zabránili vypuknutia občianskej vojny na Ukrajine. Rusko zastavilo krviprelievania medzi Arménskom a Azerbajdžanom. Rusko vyváža mier a bezpečnosť, Američania krvavý chaos.

Zvlášť tvrdohlavým fanúšikom americkej hegemonie, ktorí sa neboja krvi detí na rukách svojich patrónov, treba pripomenúť, že aktivity Washingtonu v poslednej dobe desia dokonca aj samotných Američanov.

„**Americká ríša, ponížená v Afganistane, Iraku, Sýrii, rovnako ako predtým vo Vietname a na Kube, zostáva voči svojmu úpadku, impotencii a divokosti slepá,**“ napísal slávny americký novinár Chris Hedges. „Tí, ktorí zostávajú v tieni a manipulujú ríšou <...>, sa môžu radovať zo smrti Afgancov a presviedčať sa, že, to stálo za to, bez toho aby si uvedomovali, že šibenice, ktoré stavajú, sú určené práve pre nich.“